

KANTONALNI SUD U TUZLI

Broj: 127 0 P 061404 24 Gž 3
Tuzla, 27.05.2024. godine

Kantonalni sud u Tuzli, u vijeću sastavljenom od sudija, Tenzile Begović, kao predsjednika vijeća, Amele Delić i Jasne Sarajlić, kao članova vijeća, u pravnoj stvari tužitelja A.M., iz B., koga zastupaju punomoćnici Edin Hodžić i Edvin Agić, advokati iz Tuzle, protiv tuženog Rudnici mrkog uglja „Banovići“ d.d. Banovići, koga zastupa punomoćnik S.M. - zaposlenik, radi naknade štete, vrijednost spora 32.000,00 KM, odlučujući o žalbi tuženog, izjavljenoj protiv presude Općinskog suda u Banovićima broj 127 0 P 061404 22 P 2 od 14.06.2023. godine, nakon održane rasprave pred ovim sudom dana 27.05.2024. godine, donio je sljedeću

P R E S U D U

Žalba se odbija i prvostepena presuda potvrđuje u dijelu stava prvog izreke, kojim je obavezan tuženi da tužitelju na ime naknade materijalne štete na nekretninama označenim kao k.č. broj 1317/1, 1318/1 i 1379/ 1, upisanim u zk. ul. broj 805 KO ... i k.č. broj 1319/2, upisane u zk.ul. broj 1269 K.O. ..., isplati iznos od 111.990,00 KM sa kamatnim zahtjevom, kao i u stavu II i IV izreke, koji sadrži odluku o troškovima prvostepenog postupka.

Obavezuje se tuženi da tužitelju nadoknadi troškove žalbenog i revizijskog postupka u ukupnom iznosu od 2.820,00 KM, sve u roku od 30 dana od dana prijema ove presude, dok se preostali zahtjev tužitelja za naknadu troškova žalbenog postupka odbija.

O b r a z l o ž e n j e

Stavom prvim izreke prvostepene presude, obavezan je tuženi da na ime naknade materijalne štete nastale na stambeno - poslovnom objektu sagrađenom na parceli k.č. broj 1318/1, „Brdo“, dvorište, voćnjak 2 klase, nova stambena zgrada - neplodno, površine 1050 m², upisane zk. ul. broj: 805 KO ..., isplati iznos od 24.836,00 KM, te na ime materijalne štete na nekretninama označenim kao k.č. broj 1317/1, zv. „Brdo“, voćnjak 2 klase, neplodno - stambena zgrada, površine 384 m², k.č. broj 1318/1, zv. „Brdo“, dvorište, voćnjak 2 klase, nova stambena zgrada - neplodno, površine 1050 m², k.č. broj 1379/ 1, zv. „Brdo“, njiva 6 klase površine 2400 m², sve upisane u zk. ul. broj 805 KO ... i k.č. broj 1319/2, zv. „Brdo“, njiva 6 klase površine 3154 m², upisana u zk.ul. 1269 K.O. ..., isplati iznos od 111.990,00 KM, odnosno da mu na ime naknade materijalne štete isplati ukupan iznos od 136.826,00 KM, sa zakonskom zateznom kamatom počev od 06.01.2016. godine, kao dana podnošenja tužbe pa do isplate, a sve u roku od 30 dana od prvog narednog dana od dana prijema presude.

Stavom drugim izreke, obavezan je tuženi da tužitelju naknadi troškove parničnog postupka u iznosu od 14.339,25 KM, sa zakonskom zateznom kamatom počev od dana donošenja presude pa do konačne isplate, u roku od 30 dana od prvog narednog dana od dana prijema presude.

Stavom trećim izreke, odbijen je zahtjev tužitelja za nadoknadu troškova postupka preko dosuđenog do potraživanog iznosa.

Stavom četvrtim izreke, odbijen je zahtjev tuženog za nadoknadu troškova postupka.

Protiv navedene presude u stavu prvom, drugom i četvrtom izreke, žalbu je izjavio tuženi zbog svih razloga iz člana 208. stav 1. Zakona o parničnom postupku („Službene novine F BiH“, broj 53/03, 73/05, 19/06 i 98/15 - u daljem tekstu: ZPP), sa prijedlogom da se žalba uvaži, prvostepena presuda u pobijanom dijelu preinači i tužbeni zahtjev tužitelja u cijelosti odbije kao neosnovan, uz obavezu tužitelja da tuženom nadoknadi troškove parničnog postupka ili da se prvostepena presuda u pobijanom dijelu ukine i predmet vrati prvostepenom sudu na ponovno suđenje.

U odgovoru na žalbu tužitelji su predložili da se žalba odbije kao neosnovana, te tuženi obaveže da tužitelju nadoknadi troškove za sastav odgovora na žalbu u iznosu od 1.277,00 KM, uz PDV.

Žalba nije osnovana.

Prema stanju spisa slijedi da je presudom ovog suda od 14.12.2021. godine, preinačena prvostepena presuda od 28.12.2018. godine i obavezan tuženi da radi otklanjanja opasnosti od nastanka štete, uredi vodovodnu mrežu na parcelama k.č. broj 1317/1, 1318/1, 1319/1, 1319/2 i 952/1 KO ..., dok je u pogledu odluke o zahtjevu za naknadu materijalne štete na stambeno-poslovnom objektu i zemljištu tužitelja, prvostepena presuda ukinuta i predmet vraćen prvostepenom sudu na ponovno suđenje; da je u ponovnom postupku, prvostepeni suda presudom od 14.06.2023. godine, usvojio je zahtjev tužitelja za naknadu štete na stambeno-poslovnom objektu u iznosu od 25.836,00 KM, kao i na zemljištu u iznosu od 111.990,00 KM, zatim obavezao tuženog da tužitelju nadoknadi troškove postupka, te odbio zahtjev tuženog za naknadu troškova postupka; da je presudom ovog suda od 08.11.2023. godine, prvostepena presuda djelimično preinačena, tako što je odbijen zahtjev tužitelja za naknadu štete na zemljištu, dok je u preostalom dijelu (naknada štete na stambenom objektu), prvostepena presuda potvrđena i odlučeno da svaka stranka snosi svoje troškove postupka, te da je rješenjem Vrhovnog suda F BiH od 27.02.2024. godine, drugostepena presuda ukinuta u pogledu odluke za naknadu materijalne štete na zemljištu u iznosu od 111.990,00 KM, kao i u pogledu odluke o troškovima parničnog postupka i predmet vraćen ovom sudu na ponovno suđenje.

Razmatrajući žalbu tuženog u ponovnom postupku, ovaj sud je u sjednici vijeća održanoj dana 12.04.2024. godine, ocijenio da je radi otklanjanja povreda odredaba parničnog postupka i pravilnog utvrđenja činjeničnog stanja, a u skladu sa odredbama člana 217. stav 2. ZPP, potrebno zakazati raspravu pred drugostepenim sudom. Slijedom toga, dana 27.05.2024. godine, pred ovim sudom održana je rasprava na kojoj je izveden dokaz čitanjem pismenog nalaza i mišljenja vještaka poljoprivredne struke Suada Selimovića od 10.04.2018. godine, čitanjem zapisnika sa ročišta od 12.06.2018. i 21.10.2021. godine koji sadrže obrazloženje nalaza i mišljenja od strane navedenog vještaka, čitanjem dopunskog nalaza i mišljenja vještaka od 14.05.2024. godine, kao i ponovnim saslušanjem vještaka, a nakon čega je ovaj sud odlučio kao u izreci iz sljedećih razloga:

Predmet spora u ovom, ponovljenom žalbenom postupku, je zahtjev tužitelja za naknadu štete nastale na nekretninama tužitelja, označenim kao k.č. broj 1317/1, 1318/1, 1319/1 i 1319/2, koji je u skladu sa nalazom i mišljenjem vještaka poljoprivredne struke opredijeljen na ukupan iznos štete od 111.990, 00 KM (totalna šteta na zemljištu), sa kamatnim zahtjevom, kao i troškovima postupka.

Prema činjeničnom utvrđenju prvostepenog suda u relevantnom slijedi:
- da je tužitelj vlasnik parcela označenih kao k.č. broj 1317/1 „Brdo“, voćnjak 2 klase, površine 320 m² i neplodno - stambena zgrada površine 64 m², k.č. broj 1318/1 „Brdo“, dvorište 500 m², voćnjak 2 klase, površine 426 m² i nova stambena zgrada-neplodno 124 m² i k.č. broj 1319/1 „Brdo“, njiva 6 klase, površine 2400 m², sve upisane u zk. ul. 805 KO ..., te parcele označene kao k.č. broj 1319/2, „Brdo“, njiva 6 klase, površine 3154 m², upisane u zk. ul. 1269 KO ...,

- da je prilikom uviđaja na licu mjesta, dana 19.06.2017. godine, konstatovano da se na parceli k.č. broj 1317/1 nalaze šahtovi sa vodovodnim instalacijama, u kojima je nakon otvaranja bila vidljiva voda na dubini od oko 1 m od površine i to, u jednom šahtu dubine oko 104 cm, a u drugom oko 85 cm; da je izvršen raskop temelja na zapadnoj strani stambenog objekta (koji se nalazi na parceli kč broj 1318/1), kojom prilikom je na dubini od oko 65 cm, bila vidljiva voda; da je konstatovan još jedan šaht sa zapadne strane stambenog objekta, koji je od istog udaljen oko 1,5 m, sa željeznim poklopcem, te da je nakon otvaranja šahta bilo vidljivo da je u šahtu prisutna manja količina vode u vidu bare, kao i da se u istom nalaze vodomjer i dva ventila,

- da je tuženi izgradio sporne vodovodne instalacije, na osnovu urbanističke saglasnosti Općinske komisije za prostorno uređenje, stambene i komunalne poslove za izgradnju vodovoda Banovići – Mrdići od 10.05.1985. godine, te rješenja iste komisije od 14.06.1985. godine, kojim je odobrena izgradnja po glavnom projektu - snabdjevanje vodom naselja i rezervoar Mrdići,

- da se u mjesecu maju 2015. godine, dogodio veći kvar na vodovodnim instalacijama, odnosno u šahtu koji se nalazi na parceli tužitelja, povodom kojeg kvara je tuženi naručio izvođenje radova od strane JP "Vodovod i kanalizacija" d.o.o Banovići,

- da je prema nalazu i mišljenju Rudarsko-građevinsko-geološkog fakulteta u Tuzli (u daljem tekstu skraćeno: RGGF), šteta na predmetnim nekretninama nastala zbog čestih kvarova na spornom cjevovodu i obilnog izliva vode iz cjevovoda, što je oštetilo temeljno tlo u više navrata, da je do kvara koji se desio u maju 2015. godine, predmetni teren bio prilično povoljan za izgradnju, ali da je nakon ovog neprirodnog i obilnog zavodnjavanja, došlo do zavlaženja zemljišta i ono je postalo nestabilno; da je na spornoj lokaciji, na dan uviđaja konstatovan tehnički uređen šaht, ali da su i tom prilikom do pola visine vodom bile zapunjene obje komore, da je obzirom na geološku građu terena, te isticanja obilne količine vode poslije spornog kvara, teren postao nestabilan i stvoreni su preduslovi za pojavu klizišta i destabilizaciju terena, odnosno da su kvarovi na cjevovodu i negativno dejstvo vode usljed kvarova, jedini uzročnici nastalih oštećenja na predmetnim nekretninama,

- da je prema nalazu i mišljenju vještaka mašinske struke Samira Mršića došlo do prodiranja vode na mjestu spoja pvc cijevi, tj. EKS i FF spojnih komada, te da je prema nalogu tuženog, JP „Vodovod i kanalizacija“ Banovići, vršila radove na sanaciji,

- da je prema nalazu i mišljenju vještaka građevinske struke šteta na stambenom objektu tužitelja (za koju je tužitelju pravosnažnom odlukom dosuđena naknada), u vezi sa cjevovodom tužene,

-da prema pismenom nalazu i mišljenju vještaka poljoprivredne struke od 10.04.2018. godine zbog promjene vodnog režima parcele k.č. br. 1317/1 i 1318/1, ukupne površine od 1434 m², više nisu za poljoprivrednu proizvodnju/obradu, do momenta otklanjanja uticaja suvišne količine vode, što je tužitelju prouzrokovalo dodatne godišnje troškove u iznosu od 0,50 KM po m², što ukupno iznosi 717,00 KM godišnje, odnosno iznos od 2.868,00 KM za četiri poljoprivredne sezone, da je promjena vodnog režima na navedenim parcelama umanjila u potpunosti njihovu tržišnu vrijednost, te da uzimajući u obzir da se navedene parcele nalaze na poziciji okućnice, da se mogu koristiti u građevinske svrhe i da su van uticaja rudarskih radova, što im na području općine Banovići daje dodatnu vrijednost koja se procjenjuje na 20,00 KM/m², tako da totalna šteta na navedenim parcelama iznosi 28.680,00 KM; da parcele k.č. br. 1319/1 i 1319/2, ukupne površine od 5554 m², predstavljaju jedan poljoprivredni kompleks, da je na navedenom zemljištu evidentirana pojava klizišta, veća depresija zemljišta i promjena sastava travnog pokrivača u kome se jasno ističu barske trave, čija pojava indicira na prevlažno zemljište za svrhu poljoprivredne proizvodnje, da zbog promjene vodnog režima, te uzimajući u obzir da su parcele k.č. br. 1319/1 i 1319/2 obuhvaćene klizištem u ukupnoj površini od 1050 m², parcele nisu više pogodne za poljoprivrednu proizvodnju do momenta sanacije klizišta, a da ni ostalu površinu nije preporučljivo koristiti za proizvodnju poljoprivrednih kultura koje zahtijevaju obradu zemljišta, odnosno pomjeranje površinskog oraničnog sloja (oranje, taniranje, drljanje), već samo isključivo kao pašnjak, pa da zbog svega navedenog, tužitelj trpi štetu zbog izmakle dobiti od 1,00 KM/m² na površini od 1.050 m², što ukupno iznosi 1.050,00 KM godišnje, a na ostatku poljoprivredne površine od 4504 m², koju može koristiti samo kao pašnjak (iako su parcele u naravi njive-oranice) tužitelj trpi štetu od 50% od godišnje dobiti koju bi mogao ostvariti u redovnom korištenju, tako da godišnji gubitak iznosi 0,50 KM po m²,

odnosno ukupno 2.252,00 KM, odnosno da ukupni godišnji gubitak za cijelu površinu parcela k.č. broj 1319/1 i 1319/2 iznosi godišnje 3.302,00 KM, kao i da je zbog pojave klizišta, depresije zemljišta i promjene travnog pokrivača ograničena mogućnost korištenja zemljišta u poljoprivredne svrhe, te je potpuno onemogućeno korištenje zemljišta za druge namjene (za izgradnju stambenih ili pomoćnih građevinskih objekata) što je u potpunosti umanjilo tržišnu vrijednost predmetnih parcela, koje su se mogle koristiti u građevinske svrhe, tako da ukupna šteta za površinu od 5554 m² iznosi 83.310,00 KM (15,00 KM/m²).

Osim toga, prema dopunskom nalazu i mišljenju vještaka, poljoprivredne struke od 14.05.2024. godine (koji je sačinjen po rješenju ovog suda od 12.04.2024. godine), slijedi da na predmetnim nekretninama postoji totalna šteta i nakon uklanjanja izvora opasnosti, da je predmetno zemljište neupotrebljivo za bilo koju poljoprivrednu proizvodnju, a naročito za izgradnju bilo koje vrste objekata, odnosno da je zemljište neupotrebljivo za vlasnika sve dok se ne provedu mjere rekultivacije zemljišta, koje će biti predviđene elaboratom, u određenom vremenskom periodu, do potpune stabilizacije terena i njegove obnovljene plodnosti, s tim da je prilikom obrazloženja nalaza vještak pojasnio da bi se radi o dugogodišnjem procesu (oko 10 godina) i da bi rekultivacije zemljišta koštao 30-40 KM/m².

Ne stoje žalbeni razlozi da su u postupku pred prvostepenim sudom počinjene povrede odredaba člana 130. ZPP, jer da prilikom uviđaja nisu konstatovane bitne činjenice o postojanja dva bunara i bazena, da je vršeno okopavanje temelja pored ogromnog bureta napunjenog vodom i dr. Naime, prema sadržaju zapisnika sa uviđaja na licu mjesta, održanog dana 19.06.2017. godine, slijedi da su neposrednim opažanjem suda konstatovane činjenice i okolnosti relevantne za odluku u ovoj pravnoj stvari, pa je žalitelj ukoliko je smatrao da je prvostepeni sud propustio navesti druge činjenice ili razjasniti bitne okolnosti, mogao iznijeti primjedbe na zapisnik, što nije učinio, budući da je zapisnik potpisao bez primjedbi, a slijedom čega se i izneseni navodi žalbe pokazuju paušalnim, pa time i neprihvatljivim.

Ne stoje ni razlozi žalbe da je prvostepeni sud povrijedio odredbe ZPP, koje propisuju provođenje dokaza vještačenjem, kada je odredio da vještačenje obavi RGGF. Tačno je, da je na pripremnom ročištu koje je održano dana 21.03.2017. godine, tužitelj predložio da vještačenje obavi vještak geolog Z.F., da se tuženi saglasio sa takvim prijedlogom, te takođe predložio zadatak za navedenog vještaka; da je podneskom od 24.03.2017. godine, tužitelj obavijestio prvostepeni sud da predlaže da vještačenje obavi odgovarajuće institucija, navodeći da je prema izjavi tužitelja, isti u izrazito lošim odnosima sa vještakom Z.F., da se pored toga radi o vrlo složenom predmetu u kojem je nužno izjašnjenje i hidro-geologa, odnosno posebnog tima stručnjaka; da je na nastavku pripremnog ročišta, predložio da vještačenje obavi RGGF; da se tuženi protivio tom prijedlogu tužitelja, navodeći da su se stranke već usaglasile o imenu vještaka, da se ne radi o složenom predmetu vještačenja, pa da izneseni prijedlog vodi odugovlačenju postupka i povećanju troškova, a nakon čega da je prvostepeni sud odredio da će vještačenje obaviti RGGF u skladu sa datim zadatkom tužitelja i tuženog. Pri tome, tuženi zanemaruje da ukoliko stranke ne postignu sporazum o osobi koja treba biti određena za vještačenja, da će odluku o tome donijeti sud (član 148. stav 3. ZPP), kao i da će se složenija vještačenja povjeriti prvenstveno stručnim ustanovama (član 149. stav 4. ZPP). Stoga, u situaciji, kada je prvostepeni sud odredio da se predmetno vještačenje, koje je i po ocjeni ovog suda, a nasuprot navodima žalbe, složenije vještačenje, ima povjeriti stručnoj ustanovi - RGGF, to ne stoje navodi žalbe da je postupanjem prvostepenog suda tuženi doveden u neravnotežan položaj sa tužiteljem.

Dalje, pravilnost pobijane presude ne može se dovesti u pitanje ni navodima žalbe da od strane RGGF nije izvršeno geomehaničko ispitivanje tla. Ovo iz razloga što to nije ni bio zadatak vještačenja ovog fakulteta, kako to slijedi iz sadržine prijedloga tuženog sa pripremnog ročišta od 21.03.2017. godine, kao i rješenja prvostepenog suda, kojim je određen zadatak vještačenja za RGGF u skladu sa prijedlogom tužitelja, kao i tuženog. Dalje, nakon što je vještak geolog ispred RGGF, na ročištu od 26.04.2018. godine, usmeno iznio nalaz i mišljenje, tuženi se

izjasnio da nema pitanja za vještaka, ali da u cijelosti prigovara nalazu, jer da u istom nije odgovoreno na zadatak dat od tuženog, da je nalaz neobjektivan, paušalan, te da sadrži podatke i upute o sanaciji cjevovoda koji nisu od značaja za predmet spora. Dakle, nasuprot navodima žalbe, prema sadržini zapisnika sa ročišta od 26.04.2018. godine, ne slijedi da je tuženi nakon usmenog iznošenja nalaza mišljenja RGGF zahtijevao da se odredi dodatno vještačenje.

Stoga, pravilno je prvostepeni sud prihvatio nalaz i mišljenje RGGF kao objektivan i tačan, budući da je i po ocjeni ovog suda dati nalaz i mišljenje jasan, potpun, neproturječan sam sebi ili izvedenim dokazima(kako to žalba nastoji prikazati), zanemarujući pri tome da je dokaz vještačenjem od strane RGGF izveden radi utvrđivanja, odnosno razjašnjenja činjenica za koje je potrebno stručno znanje kojim ne raspolaže sud (član 147. ZPP), pa se ne mogu prihvatiti osnovanim navodi žalbe kojima se nastoji diskreditovati nalaz i mišljenje RGGF, polemisanjem sa nalazom i mišljenjem vještaka, a u smislu ocjene tuženog o uzrocima koji su doveli do nastanka oštećenja na nekretninama tužitelja.

Žalba zanemaruje da je u postupku pred prvostepenim sudom provedeno vještačenje po RGGF, vještaku građevinske i mašinske struke, kao i vještačenje od strane geometra. Stoga ne stoje navodi tuženog(izneseni nakon što je vještak poljoprivredne struke na raspravi pred ovim sudom dopunio nalaz i mišljenje), da je vještak poljoprivredne utvrđivao uzročno-posljedičnu vezu za nastalu štetu, za koju je isključivo kompetentan vještak geološke, građevinske i mašinske struke. a da tužitelj nije predložio da se pred drugostepenim sudom provede vještačenje po od strane tih vještaka.

Osim toga, ovaj sud nije mogao prihvatiti osnovanim prijedlog tuženog sa rasrave kod ovog suda da je potrebno dopuniti nalaz i mišljenj vještaka geometra, jer da je potrebno da se vještak geometar izjasni da li je izmiještanje vodovodne mreže (prema navodima tuženog 2019. godine) izvršeno u skladu sa projektnom dokumentacijom i da li je moguće da izvedeno stanje vodovodne mreže i šaht može da izaziva dotok vode i da kvasi cijeli teren. Ovo posebno što žalba zanemaruje i da je u ponovnom postupku (koji je proveden pred prvostepenim sudom, nakon što je odlukom ovog suda od 14.12.2021. godine, odlučeno da se ukine ranije donesena presuda u pogledu zahtjeva za naknadu štete i predmet vrati na ponovno suđenje), tuženi nije zahtijevao da se nalaz i mišljenje RGGF, te vještaka građevinske i mašinske struke, kao i vještaka geometra dopuni, a ni da se ponovo obavi uviđaj na licu mjesta, već se na glavnoj raspravi koja je održana dana 21.10.2022. godine, pred novim sudijom, saglasio da se (izuzev ponovnog saslušanja vještak a poljoprivredne struke) u skladu sa odredbama člana 114. stav 2. ZPP, ne izvode već izvedeni dokazi, već da se pročitaju zapisnici o izvođenju tih dokaza, kako to slijedi iz sadržine zapisnika Slijedom toga, paušalnim se pokazuju i navodi tuženog, da nakon što je 2019, godine, izvršio sanaciju predmetnog cjevovoda, predmetne parcele stekle uslove za poljoprivrednu proizvodnju, zbog čega da šteta nije konačno i trajno nastala.

Na drugačiju odluku nisu od uticaja ni navodi žalbe da je eventualna šteta na zemljištu nastala zbog drugih razloga koji nisu u vezi sa djelovanjem tuženog niti su u vezi sa vodovodnom mrežom, budući da takve svoje tvrdnje tuženi u ovom postupku nije dokazao.

Kod iznesenog, nakon ocjene svih izvedenih dokaza pojedinačno i u uzajamnoj vezi kako je to propisano članom 8. ZPP, i na osnovu rezultata cjelokupnog dokaznog postupka pravilan je zaključak prvostepenog suda da su isključivi uzrok nastalih oštećenja na parcelama tužitelja česti kvarovi na cjevovodu u vlasništvu tuženog i obilno izlivanje vode iz cjevovoda, odnosno da nastala šteta na nekretninama tužitelja, isključivo potiče od kvarova na cjevovodu, koji se po svojim svojstvima smatra izvorom povećane opasnosti od nastanka štete, a čiji je vlasnik tuženi, pa da se odgovornost tuženog temelji na odredbama člana 173. ZOO, te da tuženi nije dokazao da postoje razlozi za oslobađanje istog od odgovornosti za nastalu štetu, u potpunosti, a ni djelimično (član 177. ZOO).

Ne stoje ni navodi žalbe da šteta na parcelama tužitelja nije dospjela, jer da se radi o budućoj neizvjesnoj šteti. Naime, žalba zanemaruje da je vještak poljoprivredne struke prilikom saslušanja na ročištu za glavnu raspravu pred prvostepenim sudom dana 21.10.2022. godine, obrazložio da sve četiri parcele čine jedan jedinstven zemljišni kompleks, da zbog štetnog uticaja u vidu prevelikog zavodnjavanja i pojave klizišta na tržištu nema nikakvu vrijednost, slijedom čega da zbog gubitka tržišne vrijednosti, vlasnik trpi štetu u ukupnom iznosu od 111.990,00 KM. Osim toga, vještak poljoprivredne struke je u dopuni pismenog nalaza i mišljenja od 14.05.2024. godine, samo konstatovano da na parcelama i nakon uklanjanja izvora opasnosti i dalje postoji totalna šteta, kako je to detaljno obrazložio i prilikom saslušanja na raspravi kod ovog suda, pa ne stoje ni navodi tuženog koji se svode na tvrdnje da je u postupku pred ovim sudom proširen činjenični supstrat, koji je utvrđen do zaključenja glavne rasprave pred prvostepenim sudom.

Ne stoje ni navodi žalbe da je stav o totalnoj šteti na parcelama tužitelja, vještak utemeljio na neistinitoj tvrdnji da su se parcele mogle koristiti u građevinske svrhe, za izgradnju objekta, da je predmetno zemljište poljoprivredno, što da je vještak zanemario, pa da tužitelj nije sa potpunom sigurnošću dokazao visinu i vrstu štete.

Prema nalazu i mišljenju vještaka poljoprivredne struke od 10.04.2018. godine, slijedi da je vještak prilikom utvrđivanja tržišne vrijednosti zemljišta cijenio da se zemljište nalazi na poziciji okućnice koje se može koristiti u građevinske svrhe, da je van uticaja rudarskih radova, što na području općine Banovići ovakvom zemljištu daju dodatnu vrijednost. Osim toga, prilikom obrazloženja nalaza i mišljenja na ročištu koje je pred prvostepenim sudom održano 12.06.2018. godine, vještak je detaljno obrazložio da se u konkretnom slučaju radi o poljoprivrednom zemljištu, da se pri tome uzimaju sve okolnosti koje utiču na tržišnu cijenu zemljišta, da se izjasnio o tržišnoj vrijednosti poljoprivrednog zemljišta, pa ne stoje navodi žalbe da je vještak predmetno zemljište procjenjivao kao građevinsko zemljište, niti se pravilnost nalaza i mišljenja vještaka u ovom dijelu može dovesti u pitanje paušalnim navodima žalbe, da cijena zemljišta na tom području nikada nije prešla 5,00 KM/m².

Stoga, kako je tužitelj dokazao da je usljed propusta tuženog u pogledu održavanja cjevovoda, odnosno usljed kvarova na cjevovodu oštećeno zemljište tužitelja do te mjere da se više ne može upotrebljavati i nema bilo kakvu tržišnu vrijednost, kao i da do zaključenja glavne rasprave nije izvršena sanacija zemljišta, to je prvostepeni sud pravilno odlučio kada je usvojio tužbeni zahtjev tužitelja i obavezao tuženog da tužitelju nadoknadi nastalu štetu na zemljištu u iznosu od 111.990,00 KM, sa kamatnim zahtjevom, budući da je takva odluka prvostepenog suda zasnovana na pravilnoj primjeni odredaba člana 185. stav 3., 190. i 277. stav 1 ZOO.

Obzirom da je tužitelju u skladu sa postavljenim tužbenim zahtjevom, a nakon utvrđenja da je na spornim parcelama nastupila totalna šteta, koja je od vještaka poljoprivredne struke procijenjena na iznos od 111.990,00 KM, dosuđen zahtijevani iznos na ime totalne štete, to ovaj sud nije posebno cijenio žalbene navode tuženog, da tužitelj u predmetnom postupku nije dokazao da na predmetnim parcelama trpio štetu u vidu izmakle dobiti.

Iz navedenih razloga odlučeno je da se žalba tuženog odbije i primjenom odredbe člana 226. ZPP, prvostepena presuda potvrdi u dijelu kojim je obavezan tuženi da tužitelju nadoknadi štetu nastalu na zemljištu, sa kamatnim zahtjevom, a kako je to bliže navedeno u stavu prvom izreke ove drugostepene presude.

Tuženi, iako u žalbi navodi da prvostepenu presudu pobija u cijelosti, ni jednim posebnim žalbenim navodom ne osporava odluku kojom je obavezan da tužitelju nadoknadi troškove parničnog postupka u iznosu od 14.339,25 KM, a koja odluka je po ocjeni ovog suda zasnovana na pravilnoj primjeni odredaba člana 386. stav 1. i 396. ZPP, kao i odredaba člana 12., 13. Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad advokata („Službene novine F BiH“, broj 22/04 i 24/04 u daljem tekstu ADV tarife).

Pravilno je prvostepeni sud odlučio kada je odbio zahtjev tuženog za naknadu troškova prvostepenog postupka, budući da nije uspio u predmetnom postupku, slijedom čega je potvrđena i odluka prvostepenog suda o troškovima postupka stranaka sadržana u stavu drugom i četvrtom izreke (član 235. tačka 2. ZPP)

Odluka o troškovima žalbenog postupka donesena je na osnovu odredbe člana 397. stav 2., u vezi sa članom 386. stav 1. ZPP-a, te u skladu sa članom 12. i 13. ADV Tarife, a isti se sastoje od nagrade za sastav revizije od 15.01.2024. godine, u iznosu od 1.285,00 KM, za zastupanja na ročištu pred drugostepenim sudom dana 27.05.2024. godine 1.335,00 KM, kao i troškova dopunskog vještačenja po vještaku poljoprivredne struke u iznosu od 200,00 KM, što čini ukupan iznos troškova od 2.820,00 KM, pa stoga, kako je tužitelj u cijelosti uspio u sporu, tuženi je obavezan da mu navedene troškove nadoknadi.

Odluku o odbijanju zahtjeva tužitelja za naknadu troškova žalbenog postupka – sastava odgovora na žalbu, ovaj sud je donio primjenom odredbe člana 387. ZPP, cijeneći da ti troškovi nisu doprinijeli donošenju konačne odluke u ovom sporu, pa da stoga nisu ni bili potrebni za vođenje parnice.

PREDSJEDNIK VIJEĆA

Tenzila Begović,s.r.